

عنوان مقاله:

نقش قصه گویی بر مهارت های ارتباطی و اجتماعی کودکان عادی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مهندسی و علوم کاربردی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

مینا غیاث آبادی فراهانی - کارشناس ارشد علوم اجتماعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد آشتیان، ایران

خلاصه مقاله:

یکی بود یکی نبود این جمله آغاز و منشاء بسیاری از درسی ها و نکاتی است که در زندگی آموخته ایم و به کودکان خود آموزش می‌دهیم در حالی که شاید بسیاری از مواقع متوجه تاثیر شگرف و ماندگار آن نباشیم. قصه و قصه‌گویی شاید به طول تاریخ بشر قدمت داشته باشد و کمتر مادری را بتوان یافت که قصه ای برای فرزند خود در قالب داستان های شبانه، شعر و لالایی تعریف نکرده باشد. روایت افسانه ها و داستان ها و به طور کلی قصه‌گویی تاثیرات بسیاری را در رشد و پرورش ذهنی و شخصیتی کودک دارا می باشد در دنیای امروز به نوعی جزو ارکان آموزش به شمار می‌رود. لذا هدف اصلی در این پژوهش بررسی نقش قصه‌گویی بر مهارت‌های ارتباطی و اجتماعی کودکان عادی میباشد. این تحقیقی از نظر روش و هدف توصیفی - کتابخانه ای می باشد. رابرتسون آموزش در دوران کودکی را پایه ای برای شکل گیری شخصیت فرهنگی، اجتماعی فرد در طی دوران زندگی میدانند. آلیسون جیمز و آلن پوروت کودکان را به عنوان عوامل و افرادی که کار خود را خیلی خاصی شروع می کنند. این موضوع باعث می شود که به مفهوم کم و بیش غیرقابل اجتناب، اجتماعی شدن توجه چندانی نشود و کودکان به عنوان شکل ناقص و تکامل نیافته بزرگسالان در نظر گرفته شوند. از این منظر کودکان افرادی هستند که از پتانسیل بالقوه اجتماعی شدن در آینده برخوردارند. ناشمن کودکان در بعضی از جوامع (به عنوان) شهروندانی بزرگسال تشخیص داده شده و این چنین مورد ارزیابی قرار میگیرند و با آنها بزرگسالانه رفتار و برخورد می شود، اما در بعضی از جوامع وضعیت بدین گونه نیست.

کلمات کلیدی:

قصه‌گویی، کودکان، مهارت‌های ارتباطی، مهارت‌های اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/539508>

